

Déu somriu a Kíev

Yuri viu a Kíev (Ucraïna) amb la seva dona i la seva filla. Té 35 anys i es va batejar en fa set, poc abans de conèixer l'Opus Dei. El seu desig és treballar bé i portar una vida cristiana senzilla.

15/01/2011

Tinc 35 anys i vaig néixer a Sibèria. Treballo a Kíev (Ucraïna) com a consultor en diverses empreses. Estic casat i tinc una filla.

Em vaig batejar fa set anys.
D'aleshores, tenia clar que no volia ser un "catòlic de diumenge", sinó que desitjava viure la meva fe tots els dies de la setmana. Sabia que Déu em cridava a alguna cosa, però no trobava resposta.

Un dia un amic em va dir: "Què tranquil has d'estar a l'Església, fora d'ella hi ha tant patiment...". Allò em va provocar el sentiment contrari: no podia "refugiar-me" en la meva fe. Havia de viure-la, per poder portar-la al món i així millorar-lo.

La primera vegada que vaig sentir parlar de l'Opus Dei va ser en un context confús. Però vaig ser curios i vaig visitar la pàgina web. Una persona de Kíev es va oferir a explicar-me l'Obra directament i varem xerrar.

Vaig llegir "Camí". Allò em va ajudar a comprendre el que Déu em portava xiuxiuejant des de feia un temps: que

espera que faci bé la meva feina cada dia, que vol que li ofereixi els petits detalls, que desitja que sàpiga servir la meva família i els meus amics, que vol de mi una vida senzilla i alegre.

De vegades recordo aquella estona d'oració en què "vaig descobrir" una cosa tan senzilla i important, i estic segur que en aquell instant Déu somreia.

Encara no hi ha un centre de l'Opus Dei a Ucraïna, però un cop al mes ens reunim unes quantes persones per rebre formació cristiana i tenir direcció espiritual personal.

Cada dia m'esforço per sentir la companyia de Déu. És una cosa que vaig entendre bé quan vaig visitar el centre de l'Obra a Moscou. Quan vaig entrar, la persona que em va rebre em va dir: "Vols que primer saludem el Senyor?". No vaig saber molt bé a què es referia, però vaig dir que sí. I vam anar a una capella per resar uns

segons davant d'un sagrari. La naturalitat amb què "va incloure" Déu en la visita a la casa em va agradar molt.

Per això, cada matí, quan comença un nou dia, dic: 'Aquí em tens, Senyor. Ara sé què esperes de mi'.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/deu-
somriu-a-kiev/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/deu-somriu-a-kiev/) (15/08/2025)